

V diplomové práci se zabýváme Hngvostylistickým rozbohem povídkové tvorby Ivana Alexejeviče Bunina včetně kompozice s cílem dojít k určení principů jeho povídek, a tedy formulovat dimenzi básnicko-filozofickou. Příkladem takového rozboru může být např. analýza Buninovy básně z roku 1916 v závěru článku A. K. Žolkovského.! V této diplomové práci se konkrétně jedná o povídky Иepe6aJl (1892-1898), 3UMHUU COH (1918), O oynaKe EMelle, KaKou 6blUlell 6cex yMHee (1921), B HeKomopOM llapcm6e (1923), Cmapblu nopM (1927), Иepe6a5l lllo606b (1930). Pro srovnání doplňujeme práci o kapitolu s ukázkou jiného, deníkového žánru, ve kterém se, stejně jako ve většině rozebíraných povídek, vyskytují hláskově instrumentované a rytmitizované úseky, třebaže /(He6HuK (1917-1918) a OKa5lHHble OHU (1918-1919) nejsou díla čistě umělecká.

V rámci analýzy provádíme rozbor fonetický, v němž zkoumáme, jak je využito vokálů a konsonantů, jejich distribuce k vyjádření významu a expresivity. Kromě hláskové instrumentace si všímáme rytmitizace a jejího vztahu k sémantice textu. Důležitou se zde jeví rovněž pozornost zaměřená na sémanticko-lexikální rovinu, tedy na sémantiku slov a jejich výběr, a na syntax. Na základě takového rozboru charakterizujeme autorovo básnické myšlení a podstatu toho, v čem tkví často zdůraňované mistrovství Buninova slohu, formální dokonalost jeho děF Analýzu básnických prostředků provádíme za účelem interpretace povídek, přičemž vždy jde o zjištění funkce dílčích elementů, což má pomoci k uchopení básnického vidění a stylu, charakterizování rysů autorovy poetiky. Výsledkem by mělo být rovněž literární zařazení sledovaných povídek.

V souvislosti s tím po 1. kapitole, představující stručně Buninovu tvorbu a život, následuje kapitola pojednávající o tom, co dosavadní zkoumání v oblasti autorova díla přineslo. 3. kapitola obsahuje rozbor výše uvedených povídek, další část se zabývá spisovatelovými deníky z období bolševické revoluce.